

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/493/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114207369
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6114207369.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa J. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. X, W. I. proti odporcovi PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, zo dňa 29. 04. 2014, č. k. 20C/92/2014 - 25, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd návrh navrhovateľa o nariadenie predbežného opatrenia zamietol s poukazom na to, že navrhovateľ v návrhu nespochybňuje platnosť hlavného záväzku, t. j. povinnosť z titulu poskytnutého úveru vo výške 1 500,- eur zaplatiť odporcovi celkovú čiastku vo výške 3 375,54 eur, pričom navrhovateľovi nevzniká nijaké nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Poukázal na ust. § 80 písm. c) O. s. p., pričom konštatoval, že zrážky zo mzdy navrhovateľa sú vykonávané z uzavretého úverového právneho úkonu, preto nemožno dospieť k záveru, že existuje naliehavý právny záujem iba na vyhlásení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, pokiaľ dohoda, na základe ktorej boli navrhovateľovi poskytnuté finančné prostriedky, je vo všetkých svojich dojednaniach platná. Navrhovateľ nenamieta platnosť zmluvy o revolvingovom úvere ani dojednania, ktoré eventuálne navyšujú v neprimeranom rozsahu plnenie, ale namieta len dohodnutý spôsob splácania úveru. Preto súd uzavrel, že navrhovateľ nenamieta neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá bola dohodnutá v spotrebiteľskej zmluve a nenamieta ani platnosť samotnej zmluvy, preto dospel k záveru, že navrhovateľ nenamieta platnosť samotnej zmluvy, nemožno preto vyhlásiť, že má naliehavý právny záujem akokoľvek nesplácať dohodnuté splátky podľa uzavretej zmluvy o úvere.

Proti rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ. Uznesenie okresného súdu žiadal zmeniť tak, že jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bude vyhovieť tak, ako to žiadal v petite návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Namietal, že prvostupňový súd v rozhodnutí žiadnym spôsobom neprihliadol na to, že ide o spotrebiteľský vzťah. Vo svojom návrhu dostatočne osvedčil naliehavý právny záujem, keď uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a naliehavý právny záujem vyplýva aj z § 53 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka. Hrubá nerovnováha je daná z vyššie uvedených dôvodov tým, že veriteľovi umožňuje svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku. Hrozí, že utrpí ujmu spočívajúcu v tom, že mu budú naďalej vykonávané zrážky zo mzdy, čím sa zhorší jeho celkové postavenie. Pokiaľ súd dočasne neupravil pomery medzi účastníkmi konania, tak návrh na začatie konania vo veci samej by mohol stratiť zmysel, nakoľko do doby rozhodnutia vo veci samej by pohľadávka odporcu mohla byť vymožená a konanie o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy by pre neho z hľadiska ekonomického aspektu bolo neúčelné a musel by podať návrh na nové konanie. V súčasnej dobe zaplatil viac, ako bolo čerpané z revolvingového úveru. Rozhodujúcou skutočnosťou nie je to, či splatil všetky splátky, ale to, koľko má v skutočnosti zaplatiť bez toho, aby nebolo možné podmienky uzavretej zmluvy považovať za úžeru.

Dohoda o zrážkach zo mzdy slúži na zabezpečenie riadneho splácania záväzkov, avšak vzhľadom na spotrebiteľský charakter vzťahu nemožno prehliadnuť ani to, že by tento vzťah nebol podrobený súdnej kontrole, resp. že by spotrebiteľ nemal možnosť kontroly zrážaných súm, a to z dôvodu, že výška uplatnenej sumy voči jeho zamestnávateľovi je výlučne v dispozícii odporcu. Dohoda o zrážkach zo mzdy môže slúžiť len na zabezpečenie a uspokojovanie pohľadávky v zákonnej výške, teda zákonom dovolenej, s prihliadnutím na spotrebiteľské právo. Poukázal za prípad Marcinová/Pohotovosť, C 30/12).

V návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uviedol, že považuje zmluvu za problematickú a z eurokonformného hľadiska za najmenej z časti za neudržateľnú. Zdá sa, že platnosť právneho úkonu bude musieť posúdiť súd. V zmluve sú okrem iného neprijateľné podmienky a ustanovenia v rozpore s § 54 ods. 1 OZ, napríklad neprijateľná rozhodcovská doložka, sankčné poplatky, revolving, dohoda o zrážkach zo mzdy. V prípade nenariadenia predbežného opatrenia by mu ako navrhovateľovi vznikla škoda, ktorá by vzhľadom na jeho postavenie spotrebiteľa mala omnoho väčší dopad na ochranu jeho práv, ako slabšieho účastníka zmluvy v porovnaní s dopadom na odporcu v prípade pozastavenia zrážok zo mzdy, ako silnejšej strany zmluvného vzťahu. Zároveň poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12. 03. 2014, sp. zn. 15Co/312/2014.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1,2 O. s. p. napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozhodnutie prvostupňového súdu je vo výroku správne. Nie sú však pravdivé závery prvostupňového súdu v tom, že by navrhovateľ nenamietal platnosť zmluvy o revolvingovom úvere, resp. dojednanie, ktoré eventuálne navyšujú v neprimeranom rozsahu plnenie, na ktoré sa zaviazal.

Navrhovateľ dané skutočnosti namietal, avšak jeho námietky boli len všeobecné, nekonkrétne, preto aj prvostupňový súd dospel k všeobecnému záveru. Odvolací súd konštatuje, že z návrhu na začatie konania, ako aj návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyplývajú teoretické základy spotrebiteľského práva, ktoré sú publikované a všeobecne používané v rozhodovacej praxi súdov, z ktorých aj súd vychádza, avšak treba zdôrazniť, že pre to, aby súd mohol súd z nich vychádzať, musí mať osvedčené základné skutkové okolnosti. Navrhovateľ vo svojom návrhu neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti a pokiaľ sa aj odvoláva na rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci 15Co/312/2014, v danom prípade išlo o iný skutkový základ, kedy základné skutočnosti potrebné pre rozhodnutie boli riadne osvedčené a aj tvrdené.

Navrhovateľ totiž poukazuje všeobecne len na neprijateľné zmluvné podmienky, ako aj na dohodu o zrážkach zo mzdy, avšak neuvádza bližšie, čím dochádza k porušeniu jeho práva, koľko v skutočnosti splatil z úveru, koľko mu bolo poskytnutých naozaj finančných prostriedkov a za akých podmienok. Z jeho tvrdenia nemožno zistiť, či už daný úver zaplatiť alebo nie, koľko v skutočnosti teda bolo odporcovi z poskytnutých finančných prostriedkov zaplatené a nemožno zistiť, či dochádza k plneniu v prospech odporcu nad rámec uzavretej zmluvy, resp. na základe podmienok, ktoré sú neprijateľné. Vo všeobecnosti totiž nemožno totiž dohodu o zrážkach zo mzdy vylúčiť z aplikácie pri uzatváraní právnych úkonov, dohoda o zrážkach zo mzdy je vykladaná vo vzťahu k spotrebiteľovi práve s prihliadnutím na skutočnosť, že v danom prípade dochádza často k zrážaniu mzdy i napriek tomu, že spotrebiteľ už úver a ostatné finančné náležitosti uzavretej zmluvy splnil. Neznamená to však, že pokiaľ dochádza k plneniu z úverovej zmluvy vrámci zákonom dovolených možností, ide o nedovolený zásah do práv spotrebiteľa. Z tvrdení navrhovateľa tieto skutočnosti nemožno zistiť, preto ani súd nemohol dospieť k záveru, že by bolo potrebné, aby nariadil predbežné opatrenie, keďže pre to neboli splnené podmienky. V zmysle ust. § 74 O. s. p. môže existovať dôvodná potreba dočasnej regulácie právnych vzťahov medzi účastníkmi v prípade, ak hrozí vznik reálnej ujmy, prípadne jej zväčšovanie. To znamená, že pokiaľ by navrhovateľ osvedčil, že dochádza k preplácaniu úveru nad zákonný rámec, existovala by dôvodná potreba do

tohto vzťahu zasiahnuť. Keďže navrhovateľ danú skutočnosť neosvedčil, rozhodnutie okresného súdu je správne, keď dospel k záveru, že navrhovateľ má naliehavý právny záujem akokoľvek nesplácať dohodnuté splátky podľa uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere.

Odvolací súd sa stotožňuje s teoretickými úvahami navrhovateľa uvedenými v odvolaní, avšak ani v odvolaní žiadnym spôsobom neosvedčuje, že mu vzniká škoda, resp. je mu zrážané viac, ako má podľa zákonom dovolených možností v rámci uzavretej zmluvy plniť. Súd nemohol tak dostatočne posúdiť na základe tvrdenia navrhovateľa, koľko doteraz reálne v skutočnosti zaplatil z poskytnutého úveru a koľko by ešte mal plniť, čo z tohto plnenia by bolo možné považovať za plnenie v rozpore so zákonom. Pretože ide o sporové konanie, povinnosťou navrhovateľa je tvrdiť a preukazovať aspoň základné skutočnosti z hľadiska konkrétneho prípadu toho ktorého spotrebiteľa. Odvolací súd preto dospel k záveru, že navrhovateľ dostatočným spôsobom neosvedčil naliehavú potrebu nariadenia predbežného opatrenia, a preto rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil ako vecne správne.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.